

ת"פ 41167/11/22 - מדינת ישראל נגד יוסי פינצ'וק

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 41167-11-22 מדינת ישראל נ' פינצ'וק (עוצר)
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן נשיאה

בעניין:	מדינת ישראל	המאשימה
	נגד	
		יוסי פינצ'וק

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות כניסה למקום מגורים בכונה לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין, תשל"ז- 1966 (להלן - חוק העונשין); גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; שימוש ברכיב חיוני באמצעות בנסיבותech מחרירות, לפי סעיף 40(ג) לחוק שירותו של הציבור, תשע"ט- 2019 (להלן - חוק שירותו של הציבור); ונטייה/החזקת רכיב חיוני באמצעות תשלום שלא בהסכמה המשלם, בכונה להשתמש בו, לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותו של הציבור (להלן - התיק העיקרי).

2. על פי עובדות כתוב האישום בתיק העיקרי, ביום 31.10.22 נכנס הנאשם בשעות הבוקר לבית המטלונת, ילידת 1931, כאשר דלת הכניסה הייתה פתוחה, וזאת בכונה לבצע גנבה. הנאשם גנב מבית המטלונת תיק ובו חפצים אישיים, קרטי אשראי וכן מחשב לוח שהונח על הספה בסלון. עוד באותו היום ביצע הנאשם משיכות כספיים כספומט, באמצעות קרטי האשראי של המטלונת, בסכום כולל של 12,966 ₪ כמפורט בטבלה שבסעיף 4 לכתב האישום.

3. להשלמת התמונה יציין כי הן תיק המעצר והן תיק העיקרי נידונו בפני זו זאת בהסכמה הצדדים. עם תחילת ההליכים הורתי על העברת הנאשם למעצר באיזוק אלקטרוני ואף הפניתי את עניינו לקבל תסקير התאמה לבית המשפט הקהילתי במסגרת התקיק העיקרי. ואולם, לאחר שבועיים הפר הנאשם את תנאי הפקוק ונעצר עד תום ההליכים המשפטיים, וכן לא נמצא מתאים לשילוב בבית המשפט הקהילתי. אזכיר עוד שלאור ההפרה הגישה המואשימה בקשה לחילוט הערביות והצדדים הסכימו שהבקשה תידן במסגרת הטיעונים לעונש ואתיחוס לנושא המשך.

4. טרם מתן גזר הדין, ביקש הנאשם לצרף שלושה תיקים נוספים (פל"א 422865/22, פל"א 423689/22, פל"א 464929/22) בהם הודה והורשע בעבירות התפרצויות למקום שאינו מגורים, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין;

גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; וניסיון פריצה לבניין שאינו מקום מגורים, לפי סעיף 407(א)+סעיף 25 לחוק העונשין (להלן - תיקי הצירוף). על פי העובדות, ביום 22.9.22 בשעה 12:30 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לחדר כשר באמצעות מפתח שהוסתר בארון החשמל, נכנס פנימה וגבןழמן בסך של 1,000 ₪ שהוא מונחים בקופה בתוך שידה. כמו כן גנב הנאשם מתוך ארון החשמל שלושה ממיריים של חברה הוט. לאחר מכן, ביום 13.9.22 בשעה 06:58 ניסה הנאשם להתפרץ לעסק נוסף באותו מקום, בכוונה לבצע גניבה, בכך שנייה לפתח את דלת העסק באמצעות מפתח ומושא הצליח, חיטט בארון החשמל ובמקומות נוספים, במטרה לאטר את המפתח לדלת הכניסה אך לא הצלחה.

טייעוני הצדדים לעונש והראיות

5. הטיעונים לעונש נשמעו בשני מופעים, שכן לאחר צירוף התקנים הללו הצדדים טיעו. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירות, ריבוע והערכיהם המוגנים שנפגעו. נטען כי העבירה בתיק היקרי בוצעה ככלפי קשייה כבת 91 ופוטנציאלי הנזק הוא אפוא ממשי. ביחס לתיקי הצירוף נטען שיש לקבוע מתחם ענישה אחד בשל העובדה שמדובר בההתפרצויות לשני עסקים באותו בניין משרדים, השיר לאותם בעליים ובנסיבות זמניות. כן נטען שסכום המזומנים לא הוחזר והניסיון לפרק בית העסק (בפעם השנייה) לא צלח אך בשל העובדה שלא נמצא מפתח תואם. ביחס למתחם העונש נטען שבתיק היקרי הוא נע בין 18 חודשים מסר בפועל ועד 36 חודשים מסר ובתיק הצירוף בין 12 חודשים מסר בפועל ועד 24 חודשים מסר. המאשימה טענה כי עברו הפלילי של הנאשם מכבד וכולל, בין היתר, עבירות רכוש וכי הוא אף ריצה מסרים מאחורי סORG וברית. לגופו של ענין טענה המאשימה שיש צורך בענישה הרתעתית ובקשה לתת בכורה לשיקולי הרתעתה וההילמה ולמקם את עונשו בחלוקת העליון של המתמחים להם עטרה, בצירוף ענישה נלוית. ביחס לחולות הערבויות טענה המאשימה שמדובר בהפרה בוטה של תנאי הפיקוח ועטרה لكن לחולות סכום המזומנים וכן ההתחייבות.

6. ב"כ הנאשם טענה שיש לקבוע מתחם ענישה אחד בין מכלול האירועים. נטען כי מדובר בעבירות שבוצעה בסמיכות זמניות והעובדה שטרם הוגש כתוב אישום בתיקי הצירוף אינה צריכה לפעול לחובתו של הנאשם. כן הודגש שהרקע לביצוע העבירות זהה והוא מצוקה כלכלית של הנאשם. ביחס למתחם הענישה נטען שהוא נع במרקבה זה בין תשעה חודשים מסר בפועל ועד 20 חודשים מסר. נטען כי נסיבות חייו של הנאשם אין קלות, הוא מתמודד עם התמכרות לסמים, מטפל בבדיקה באמנו החולה ומפרנס שני ילדים קטינים. הסנגורית הדגישה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לרבות בתיקי פל"א בהם כאמור טרם הוגש כתוב אישום, חסר זמן שיפוטי וביקר את עדות המתלוננים. כן ציינה כי הגם שלחובתו עבר פלילי מכבד יחסית, מדובר בעבר ישן ולמעלה מעשר שנים לא נפתחו נגדו תיקים פליליים. ההגנה עטרה לאור כך למקם את עונשו בחלוקת התחתון של מתחם הענישה. ביחס לבקשת לחולות הערבויות נטען כי הנאשם היה נתן לאיומים של גורמים להם הוא חייב כספים והפר את התנאים במטרה להימלט מהם. עוד נטען שהסכום הופקד בפועל על ידי המתקיימת מקצתבת ביטוח לאומי וכי הנאשם, המטפל בה, צפוי לעונש מסר. لكن בධישה ההגנה שלא להורות על חולות על חילופי הערבויות.

7. הנאשם בדבריו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין כי הוא מבין שטעה וביצע עבירות חמורות. כן תיאר הנאשם את מצבה של אמו וכי הוא שמטפל בה והביע רצון להשתלב בטיפול על מנת להיגמל מסמים.

קבעת מתחם הענישה

8. הצדדים חולקים בשאלת מתחמי הענישה. המאשינה כאמור עטרה לקביעת מתחמים נפרדים לתיק העיקרי ולתיקו הצירוף בעוד שההגנה טענה שיש לקבוע מתחם אחד לכל האירועים. לדידי דין עם המאשינה. גם שמדובר בעבירותה בהן הተכנית העברינית דומה, אין מקיימות את מבחן הקשר ההדוק. קיימן פער זמני בין האירועים, מדובר במתלוננים שונים ובמקומות שונים וחולת נטייה לעברינות אין כל קשר בין העבירות ولكن אין לראות בשני כתבי האישום הנפרדים משום אירוע אחד (ע"פ 13/13 4910 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.120144); ע"פ 14/14 2519 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); עפ"ג 17-08-2012 מדינת ישראל נ' יעקב כהן (26.10.2017). עם זאת אציג שבគונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול האירועים שכן ענישה נפרדת נראהית בעניין מלאכותית במקרה זה.

9. פריצה פוגעת בKENINIM של הבעלים ובפרט כשמדבר בדירות מגורים. כמו כן - ולא אחת זהו העיקרי - גורמת היא לפגיעה קשה בשלות רוחו, בפרטיותו וביכולתו של קורבן העבירה לחוש בטוח בביתו-מוצאו או במקום עבודתו (ע"פ 08/08 מדינת ישראל נ' אוזנה (31.12.2008)). הדברים מקבלים משנה תוקף ביחס לתיק העיקרי שעלה שמדובר בקשה כבת 91. ראו:

"עבירות התפרצויות מעוררת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס באלימות לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באוטה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו ... יודגש, עבירות התפרצויות למקום מגורים אינה עבירה "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל בראש, כי אם פגעה בלב חירותו של כל אדם ואזרוח הנגמרת כאשר אדם זו חדר בריגל גסה לדיל"ת אמותו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, בידועו כי אף בביתה שלו, בחדרו ובמיטתו - אינם מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מסר בפועל מאחריו סורג ובריח, נוכח הפשיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון למרחב הציבורי והאישי". (רע"פ 22/22 4789 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022)).

10. המעשים בהם הורשע הנאשם בתיק העיקרי תוכנוו היטב ונמשכו זמן לא מבוטל (ראו שעות הביצוע בטבלה שבסעיף 4). אכן, הנאשם לא "פרץ" לדירה, אלא "רָק" נכנס דרך הדלת הפתוחה ואולם, כניסה לדירה שדלתה פתוחה מעידה בזורה ברורה שבעל הדירה מצוי בתוכה ומכאן שהאפשרות למפגש היא בסביבות גבואה ולא אחת אף כמעט בטוחה, כך שהאירוע עלול להסלים ולהוביל לפגיעה בנפש. לכן יש להוסיף כי הנזק שנגרם ממשמעות יחסית. הנאשם נטל מבית המתлонנת רכוש אישי וכן כרטיס אשראי באמצעותו נמשכו קרוב ל-13,000 ₪ מכיסופamenti שונים באותו זמן של כשבועיים, במהלך ביצוע 16 משיקות של כספים, למדנו על הנחישות שהפיגן כדי למצות עד תום את שלל הganiva. בעניין זה אזכיר שאין מדובר בביצוע עסקאות מרמה בכרטיס אשראי, לגביון לרוב בעל הcartisius מזוכה על ידי חברת האשראי בגובה החיבור, אלא במשיכת מזומנים ממכשור כסופט (ויש להניח שהמספר הסודי היה צמוד לכרטיס) כך שהנזק נגרם למתlonetta עצמה. אזכיר עוד שהנאשם גנב אף מחשב טאבלט ולאור המידע שางור כיום במחשבים אישיים, מדובר

בפוטנציאלי נזק משמעותי נוסף. כן אדגיש שהרכוש לא הוחזר. נקודה נוספת הרואה לציון היא זהות קורבן העבירה. מדובר באישה כבת 91, שנטען שמצבאה סיעודי והוא אינה יצאת מביתה. בכתב האישום לא צוין שהנאשם היה מודע לעובדות אלו, אך המאשימה טענה שהוא בוודאי הבין את גילה מהמסמכים שנגנווו שככלו דרכון וכרטיס קופת חולמים. ההגנה לא התנגדה לטיעון זה ולידי יש להביאו בחשבון, אם כי אעשה זאת במידה זהירה ובקשר למשיכות הכספיים בלבד (שכן רק בשלב זה ניתן לומר שהנאשם עין במסמכים).

11. ביחס לתיקי הציוף אצין כי מדובר בהתרצות וניסיון התרצות לשני בתים עסק באותו הבניין, שלא בוצעו בדרך אלימה אגב שימוש בכלים פריצה או שבירת חפצים אלא בכניסה מהדלת באמצעות מפתח שהוחבא במקום. כן אצין כי באירוע מיום 13.9.22 לא הושלמה העבירה בשל העובדה שהנאשם לא מצא את המפתח ועזב את המקום. ביחס לנזק שנגרם מדובר בגניבת כסף מזומנים בסך 1,000 ל"נ שלא הוחזר וכן בגניבת שלושה ממיררים של חברת הוט שלא פורט ערכם.

12. מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות של פריצה או כניסה לדירה מחמירה ובית המשפט העליון קבע לא אחת שיש לנוקוט יד קשה כלפי המבצעים עבירות אלו. הדברים נכונים גם כשמדבר בהתרצות למבנה שאינו משמש למגורים אלא לעסקים. לצורך בוחנת מדיניות הענישה הנוגעת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 4830/20 **אשר סoiseה נ' מדינת ישראל** (28.7.2020), בו הורשע הנאשם בשני כתבי אישום בעבירות התרצות וגניבה ונגزو עלי ארבע שנים מאסר, הופעל מאסר מותנה והוטלו עונשים נלוויים. בכתב האישום הראשון הורשע הנאשם בשני מועדים למשרדים בבניין, הותרים באיש סדר וונגב מאחד מהם מחשב נייד. לחובת הנאשם היה עבר מכביד והוא ריצה עונשי מגורים ממנו גנב מעל ל-9,000 דולר, שתי שרשרות ועגילי זהב. לחובת הנאשם היה עבר מכביד והוא ריצה עונשי מאסר בכליה. בית המשפט העליון דחה בקשה רשות ערעור וצין כי "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירות התרצות לדירות מגורים, המערערת את ביטחונו של האזרח בביתו-מבנהו, ופגעה באורה קשה בקנינו ובפרטיותו (מהעת האחונה, ראו ברע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (20.12.2014)); רע"פ 4789/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.7.2022), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בעבירות התרצות לדירה וגניבה ונגزو עלי 14 חודשים טלפון בידי שעונשים נלוויים. בשעתليلת מאוחרת התרץ הנאשם מושנתה, הבדיקה בו והחללה לצעוק. פריטים בינויהם טלפון בידי שעונשים נלוויים. בית המשפט השלים קבע כי המתחם נע בין 13 חודשים בפועל ועד 29 חודשים מאסר ובית המשפט העליון הדגיש כי העונש הולם את חומרת המעשים וכי "אף לו היה נגזר על המבוקש עונש חמוץ יותר - לא היה מקום להקל בעונשו"; רע"פ 21/2021 **אמיר חסן נ' מדינת ישראל** (21.10.2021), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, התרצות לדירות מגורים בצוותא, גניבה והזק לרכוש בכך שביחד עם אחרים התרץ לדירת המתлонנים בשתי הזדמנויות ונגב כספת ובה מעל לחצי מיליון שקלים, דרכונים ומפתחות. בית משפט השלים גזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן וعونשים נלוויים. ערעור המדינה התקבל ונקבע כי המתחם שנקבע (10-24) מקל וعونשו הוחמר לעשרה חודשים מאסר בפועל ופיצוי בסך 30,000 ל"נ. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג מרמת הענישה הנוגעת והוא אף מקל; רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.2020), בו הוטלו על נאשם 12 חודשים מאסר בפועל בגין פריצה לדירה שבוצעה בדרך של שבירת סורגי חולון, כניסה לדירה וגניבה של תכשיטים בשווי 6,000 ל"נ. בית המשפט העליון ציין כי העונש אינו מחמיר יתר על המידה ודחה בקשה למתן רשות ערעור; רע"פ 512/22 **חאלד דגמש נ' מדינת ישראל** (23.3.2022), בו הוטלו על הנאשם בעל עבר פלילי 20 חודשים מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי (כך ששה"כ הוטלו עליו 27 חודשים מאסר) בגין פריצה לדירה שבוצעה בשעת

לילה מאוחרת באמצעות מפתח מותאם; רע"פ 1857/2021 **חאלד עיד נ' מדינת ישראל** (17.3.2021), בו נידון עניינו של נאש שהורשע בעבירות התפרצויות לדירה וניסיון גנבה ונידון ל-10 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוים. הנאשם במקורה זה היה נעדר עבר פלילי ושירות המבחן נמנע מהמליצה טיפול בעניינו בשל סירובו ליטול חלק בהליך טיפול; רע"פ 3058/2018 **אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.2018) בו הוטלו על הנאשם שפרץ לדירה וגנב ממנו כספת, 14 חודשים מאסר תוך שנקבע מתחם הנע בין 12 חודשים מאסר ועד 24 חודשים מאסר; עפ"ג 49009-12-21 **מדינת ישראל נ' חיליל** (28.12.2021), בו הוחמיר עונשו של הנאשם שפרץ לדירה וגנב ממנו כספת שהכילה רוכש ל-15 חודשים מאסר. בעניין זה קבע בית המשפט המחויז שగבונו התחthon של מתחם הענישה אינו נמור מ-12 חודשים; ביחס למדייניות הענישה בעבירות של שימוש לרעה בכרטיסי חיוב, ראו רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015) והעונשים שהוטלו על הנאים בזיקה למספר העבירות בהן הורשע כל אחד מהם; כן ראו: ת"פ 31429-09-18 **מדינת ישראל נ' לב-ארי** (23.0.2020), בו נידון עניינו של הנאשם שהורשע בעבירות גנבה, גנבת כרטיסי חיוב והונאה בכרטיסי חיוב בכך שגנב כרטיס אשראי מקשרה בסמוך לכסתומת ובאותו היום ביצע משיכות מחשבונה הפרטיה בסך כולל של למעלה מ-11,000 ₪. הנאשם נידון לשישה חודשים מאסר לRICTSI בעבודות שירות ועונשים נלוים, חרב המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בתיק העיקרי, בנסיבות ביצועו, נע בין 12 חודשים מאסר בפועל ועד 30 חודשים מאסר בפועל. ביחס לתיקי הציגוף נע מתחם בין 8 חודשים מאסר ועד 24 חודשים מאסר בפועל.

קבעת עונשו של הנאשם

14. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים שאין מקום לחריגת מתחם הענישה בשל סיכון שיקום וכי עונשו של הנאשם אמור להיגזר אףוא בגדרי מתחם הענישה. המחלוקת היא למעשה בעניין מקום העונש בתוך המתחם, תוך שהגנה בקשר שהעונש יהיה בגבול התחthon של המתחם ואילו המשימה בקשר להחמיר ולמקמו בחלק העליון של המתחמים ולהורות על צבירת תקופות המאסר.

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתិ בحسبן את גילו הצעיר יחסית (יליד 1987) ואת הودאותו בביצוע מכלול העבירות, אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם, ושמה בעיקר, את עדות המתлонנת בתיק העיקרי שהוא קשישה כבת 91. ראייתי בהודאותו כمبرטה אחריות וחרטה. כן הבאתិ בحسبן את נסיבות חייו כפי שפרטה הסנגוריית ואת מצבאה הרפואי הנטען שלו אמר, בה הוא תומך. הבאתិ עוד בحسبן את התקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבלים ובמיעור ואת הפגיעה שתגרם לו ולבני משפחתו בשל העונש שיטול עליו. ברוי עניין שעונש מאסר בכליה עלול לפגוע בנאשם ובבני משפחתו באופן לא קל והבאתי נתן זה בحسبן.

16. לחומרה הבאתិ בحسبן את עברו הפלילי המכבד של הנאשם. מדובר בבחור צעיר יחסית, שצבר לחובתו הרשעות פליליות רבות ובמגוון עבירות, לרבות רכוש ואלימות, ואף ריצה מספר מאסרים מאחוריו סORG ובריח, כאשר האחרון בהם במשך 40 חודשים, אשר הוטל עליו בשנת 2011 בגין שוד בחבורה. עם זאת, ראוי לציין שלآخر שחררו לא עבר הנאשם עבירות נוספות ונראה שהוא עשה ניסיון לנשל אורח חיים נורמטיבי. בעניין זה ראוי שיש להזכיר על כך

שלא עלה בידי הנאשם למן את ההליך לצורך שיקום וgamila מסמים. כפי שהוזכר לעיל, בתחילת ההליך הופנה הנאשם לבחינת התאמתו לבית המשפט הפלילי, הליך שהוא מסיע לו לשיקם את חייו, אך הוא הפר את תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני באופן בויה, דבר שהוביל למעצרו ולביטול האפשרות (אף המעשית) לשלו בבית המשפט הפלילי. אצין עוד שלאחר הטעונים לעונש הגישה הסגנoriaת בקשה לקבלת תסקירות, אותה דחיתה, בשל כך שטרתה הייתה בחינת אפשרות שילוב הנאשם בהליך גמילה אשר חיב את שחרורו ממעצר ולא ראיית הצדקה לעשות כן לאור הפרת תנאי המעצר באיזוק.

חילוט הערבויות - דין והכרעה

17. בנקודה זו באים אנו לדון בתוצאה נוספת של הפרת תנאי המעצר באיזוק והוא בקשר המאשימה לחילוט הערבויות שהופקדו במטרה להבטיח תנאים אלו. כפי שצוין לעיל, הצדדים הסכימו שבકשת חילוט הערבויות תהיה במסגרת גזר הדין ולא בתיק המעצר. טרם דין לגופו של עניין, אפרט בקצרה את השתלשלות הדברים.

18. ביום 31.10.22 נעצר הנאשם בגין העבירות מושא עניינו. עם הגשת כתב האישום הגישה המבקרת "בקשת לשחרור בערובה בתנאים מגבילים". ביום 27.11.22 נעצר הנאשם באיזוק אלקטרוני ולהבטחת קיום תנאי הפיקוח חתמו שני המפקחים על ערבות צד ג'. כן חתם הנאשם על התcheinבות עצמית בסך 10,000 ₪ והפקיד סך של 3,000 ₪. ביום 14.12.22 החלטת הממונה על האיזוק להפסיק את מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני לאחר שקרה את האזיק, עזב את מקום הפיקוח ואouter ברחווב רק לאחר ימים. בהחלטה מיום 21.12.22 אישרה החלטת הממונה והנתן נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

19. בעקבות הפרה זו הוגשה בקשה לחילוט הערבויות ואציג שמדובר בהתחייבות עליה חתום הנאשם וסכום המזומנים שהפקיד. ביחס ליתר הערבויות לא הוגשה בקשה. המאשימה טענה שאין מחלוקת בדבר ביצוע ההפרה וכי לאור הנסיבות יש להורות על החילוט כמובוקש. ההגנה התנגדה לבקשת וטענה כי הפקודה הכספי בוצעה בפועל באמצעות כספי אמו של הנאשם, אישת מבוגרת וחוללה המתקיימת מ对照检查 הביטוח הלאומי והחילוט יפגע בה. כן נטען שהנתן נאלץ לעזוב את מקום הפיקוח בשל איומים על חייו וח'י אמו וממילא הוא צפוי למסר משמעותי כך שאין יעילות בחילוט.

20. סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט ערביות שניתנו להבטחת קיום תנאי שחרור מצויה בסעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (בש"פ 2823 **אידה גדמלוב נ' מדינת ישראל** (10.6.2019)). סמכות זו קמה עם הפרת התנאים. באשר לטיב הריאות שעל המאשימה להציג לצורך עמידה בנטול הנדרש בשלב זה, אזי העמדה המקובלת בפסקה היא שדי בקיומן של ראיות לכואורה להפרת תנאי השחרור (בש"פ 19/19 **יעקב בן שטרית נ' מדינת ישראל** (30.10.2019), פסקה 6). בעניינו אין מחלוקת שקיימות ראיות לכואורה בנושא והסגנoriaת אישרה זאת (עמ' 10 שורה 21 לפרטוקול). כן אצין שמדובר בסמכות שבסיקול דעת ובית המשפט רשאי להימנע מהווארה על תשלום העבירות, או אף להורות על תשלום חלקית בלבד (בש"פ 19/19 **מיiri אביטן ואח' נ' מדינת ישראל** (2.6.2019) להלן - **عنيין אביטן**). בעניין זה בוחן בית המשפט בין היתר את מהות העבירה בגין שוחרר המשיב בערובה ואת טיב ההפרה (בש"פ 04/2004 **צ'וסקין נ' מדינת ישראל** (10.10.2004)).

כן אצין שבפסקיקה נקבע כי "יחס שלחני מדי להפרות של תנאי שחרור עלול לעודד בעקיפין, ובכך לפגום ביעילותו של מוסד השחרור בערובה, שנועד להגן על חירותו של הנאשם" (בש"פ 6747/13 **אור דורני נ' מדינת ישראל** (8.1.2014)). משכך, דוחוק על מנת להבטיח שבתי המשפט ימשכו להעדיף שחרור בערובה על פני מעצר, נדרשת הקפדה על חילוט הערבויות במקרה של הפרה (ענין **אביטן**, פסקה 59).

21. ומן הכלל אל הפרט. הנאשם היה עצור באיזוק. הוא הפר את תנאי הפייקוח באופן בוטה ואף בוטה מאוד. הוא קרע את האזוק האלקטרוני ועצב את מקום הפייקוח למשך מספר ימים עד שנעוצר על ידי המשטרה ברחוב. עם זאת, לא נתען שההפרה נלווה עבירה נוספת והבאתי בחשבון עוד שמדובר היה בהפרה ראשונה, אם כי לנוכח זה משקל מצומצם על רקע מהות ההפרה והעובדיה שהיא בוצעה זמן קצר מאוד לאחר תחילת התנאים. כן הבאתי בחשבון את מהות העבירה בגין נקבעו התנאים המגבילים.

22. לאחר שהבאתי בחשבון את מכלול השיקולים, אני מחייב להורות על חילוט הסך של 3,000 ₪ שהופקד בכספי בית המשפט וכן להורות על תשלום סך של 5,000 ₪ מתוך הערבות עליה חתום הנאשם. סכום הערבות ישולם תוך 90 יום. בענין זה הבאתי בחשבון את העונש שיטול, לרבות הפיזי, וכן את המצב הכלכלי הכללי של המשפחה.

23. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **22 חודשי מאסר בפועל**, בגיןימי מעצרו מיום 22.10.31 - 27.11.22, ומיום 13.12.22 ועד היום.

ב. **מאסר על תנאי למשך 6 חודשים** והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע שהוא פשע.

ג. **מאסר על תנאי למשך 3 חודשים** והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע שהוא עוון.

ד. אני מחיב את הנאשם לפצות את המטלוננט בתיק העיקרי, ע"ת מס' 3, בסך של 15,000 ₪ וכן את המטלוננט בתיקי הצירוף (ד"א) בסך של 1,000 ₪. הפיזיו ישולם עד יום 23.7.1. המאשינה תמציא למזכירות במשך 30 יום את פרטי המטלוננטות ותביא לידיעתן תוכנו של גזר הדין.

ה. בשל מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם, סכום הפיזיו שהוטל, החילוט ותקופת המאסר, אני נמנע מהטלת קנס.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 7

